

РЕШЕНИЕ

№ 7303

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 22.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7944** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.4 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-003832 от 30.07.2022 г., издадена от младши автоконтрольор към СДВР, отдел "Пътна полиция", с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, ѝ е наложена принудителна административна мярка (ПAM) – "прекратяване на регистрацията на ППС", за срок от 6 месеца, както и са отнети свидетелство за регистрация на моторно превозно средство №[ЕИК] и два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, по съображения за постановяването му при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и в несъответствие с целта на закона. Счита, че не е налице съставът на посоченото в оспорената заповед нарушение по смисъла на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Заявява, че за посоченото в процесната заповед нарушение на датата на деянието ѝ е връчена друга Заповед за ПAM с №2602/30.07.2022г. за същото нарушение, при която и е било иззето СРМПС и автомобил с Рег [рег.номер на МПС] е бил deregистриран, като прилага същата към

жалбата. Иска от съда да отмени оспорената заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание оспорващата страна се явява лично и чрез пълномощник, като поддържа изцяло жалбата, навеждат се доводи по същество, а именно: заповедта е незаконосъобразна поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването ѝ: при изготвяне на акта за установяване на административно нарушение е нарушена разпоредбата на чл.42 от ЗАНН, тъй като не са посочени имената, адресите и ЕГН на съответните свидетели, а така същ и, че за едно и също административно нарушение са наложени две наказания – с процесната ЗППАМ, издадена на осн. чл.171, ал.2а, б.“а“ от ЗДвП и ЗППАМ, издадена на осн. 171, т.2, б.“и“ от ЗДвП, и двете издадени на една и съща дата 30.07.2022г.

Ответникът - младши автоконтрольор към СДВР – Отдел "Пътна полиция" не се явява и не изразява становище по съществото на спора.

След като разгледа доводите и възраженията в жалбата, извърши преценка на относимите спрямо предмета на делото доказателства, в рамките на служебната проверка по чл. 168 от АПК за всички отменителни основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София-град приема за установено следното от фактическа страна:

При извършена проверка от службите за контрол по ЗДвП на 30.07.2022 г. е установено, че процесното моторно превозно средство "М. С 400 Д М." с рег. [рег.номер на МПС] -собственост на жалбоподателката М. Г. Г., се управлява от непълнолетния ѝ син И. В. К., който е неправоспособен. Бил съставен акт за установяване на административно нарушение - АУАН Серия GA 635816 от 30.07.2022г., против М. Г. Г. – родител на непълнолетния водач и собственик на МПС за това, че като собственик на процесния л.а. предоставя управлението му на неправоспособен водач – И. В. К. ЕГН [ЕГН], който го управлявал по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като пред бл.10 бил спрян за проверка от свидетели очевидци. В АУАН се посочва, че собственичката на автомобила е уведомена за започване на ПАМ. В акта е записано, че е издаден ЗППАМ -2602/30.07.2022г. Посочено е, че е извършено нарушение на чл. 102, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Като е отчетел наличието на нарушение, удостоверено с акта за установяване на административно нарушение Серия GA 635816 от 30.07.2022., което нарушение се изразява в управление на МПС от неправоспособен водач, административният орган е наложил със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №22-4332-003832 по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП на дата 30.07.2022г. на М. Г. Г. принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като са отнети СРМПС №[ЕГН] и 2 бр. регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

По делото са представени: Заповед № 8121з-1524/09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 165 от ЗДвП са определени службите за

контрол по ЗДвП, Заповед №8121з-1496/06.12.2016г. за заместване на осн. чл.34, ал.2 вр. чл.33, т.9 от ЗМВР, както и Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР за оправомощаване на длъжностни лица, компетентни да налагат ПАМ от процесния вид, сред които е и длъжността на издателя на оспорения акт –Т. Б. Н.. Представени са от административния орган съдържащите се в административната преписка : АУАН от 30.07.2022г., ЗППАМ №22-4332-003832 от 30.07.2022г. по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП, ЗППАМ №2602/30.07.2022г. по чл.171, т.2, б.“и“ от ЗДвП, Докладна записка от 30.07.2022г. от актосъставителя С. Ц. С. –мл. автоконтрольор, Докладна записка от 30.07.2022г. от свидетеля ст.полицай С. К..

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът извежда следните правни изводи:

С жалбата се оспорва индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежно легитимирано лице, спрямо което е приложена принудителната административна мярка и засегнато с издаването на оспорената заповед, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г., подписана за Министъра на вътрешните работи от зам. министър Ф. Г. /надлежно оправомощен/, са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата ГД "Национална полиция", ГД "Гранична полиция" – в районите на аерогарите и Областните дирекции на МВР и СДВР. Със Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. директорът на СДВР е определил да прилагат с мотивирана заповед налагането на ПАМ по чл. 171, т. 2а ЗДвП служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Т. Б. Н. заема длъжността младши автоконтрольор 01 група 02 сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР. Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност. Следователно процесният акт е валиден като издаден от компетентен по материя, територия и степен орган. Не е налице отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК-липса на компетентност.

При извършена служебна проверка за наличие на отменително основание по чл.146, т.2 от АПК съдът приема, че същото не е налице. Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма. В мотивите ѝ изрично се препраща към фактическите обстоятелства, удостоверени в процесния АУАН Серия GA 635816 от 30.07.2022г, съставен против М. Г., които мотиви обезпечават възможността за възприемане съдържанието на волеизявлението – прекратяване на регистрацията на МПС поради установено нарушение, изразяващо се в нарушаване на забрана за управление на МПС без правоспособност, за което отговорен е собственикът на автомобила. Същите осигуряват и възможност за извършване на съдебен контрол спрямо приложения,

респ. спрямо дължимия материален закон.

По извършена служебна проверка за наличие на отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК - наличие на съществени нарушения на административно-производствените правила и съобразно сочените от оспорващата страна аргументи съдът намира следното: В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до незаконосъобразност на административния акт. Преди издаването на процесната по делото ЗППАМ са събрани относимите към предмета доказателства спрямо следните относими факти - управление на МПС без притежаване на свидетелство за управление, а именно- процесният АУАН Серия GA 635816 от 30.07.2022г /л. 7/, удостоверяващ с материална доказателствена сила фактите, включени в хипотезата на приложената норма на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Именно с акта за нарушение е констатирано от контролните органи, че водачът е неправооспособен, тъй като не притежава СУМПС и този акт притежава не само обвинителна и констативна функция, но и сезираща органа, компетентен да приложи ПАМ. Издателят на заповедта за прилагане на ПАМ установява фактите, които са основание за прилагане на мярката не лично и непосредствено, защото не той констатира извършеното нарушение. Той се запознава с тези факти именно посредством съставения акт и вписаните в последния обстоятелства. В случая с акта е ангажирана административнонаказателната отговорност на М. Г. за нарушение на чл.102, т.1 от ЗДвП. Не се споделят възраженията на оспорващата страна, че е извършено съществено нарушение на административнопроизводствените правила, поради нарушение на чл. 42 от ЗАНН, тъй като в АУАН не фигурират данни за единните граждански номера на актосъставителя и свидетелите, което да е съществено и да опорочава и издадената въз основа на него ЗППАМ. Съгласно чл.40, ал.1, т.1 от ЗАНН в приложимата му редакция (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) актът за установяване на административното нарушение трябва да съдържа като реквизит собственото, бащиното и фамилното име на съставителя и длъжността му, а съобразно т.7 като задължителен реквизит на акта е посочване имената, точните адреси и датата на раждане на свидетелите. Визираната информация фигурира в акта за установяване на административно нарушение, поради което и не е налице твърдяното нарушение, което да рефлектира върху валидността и обосноваването на ПАМ.

Не е налице и нарушението във връзка с липсата на мотиви при определяне на срока на ПАМ. Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП ПАМ от този вид се прилага за срок от 6 месеца до една година. В случая органът е определил минимално регламентирания в правната норма срок, което не налага излагане на допълнителни съображения. Срокът е законово установен и определен в минималните и максимални времеви граници, като органът няма правомощие да излиза извън така очертаната времева рамка. В нейните вътрешни очертания обаче органът разполага с оперативната самостоятелност да избере според конкретния случай продължителността на приложената ПАМ, така че в най-пълна степен да бъде удовлетворена присъщата ѝ превантивна цел. В този аспект единствено в хипотезата на надхвърлена минимална продължителност на мярката от 6 месеца е необходимо конкретно излагане на мотиви.

При извършена служебна проверка за наличие на отменително основание по чл.146,

т.4 от АПК и с оглед наведените в жалбата основания намира, че административният акт е издаден в съответствие с материалния закон.

По смисъла на чл. 171 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. Фактическите обстоятелства, с които чл. 171, т. 2а от ЗДвП свързва издаването на заповедта за прилагане на принудителна административна мярка, са: собственик, чието МПС се управлява от правоспособен водач. Предвиденият в закона резултат е налагане на принудителна мярка –прекръпяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до една година. Неоспорената по делото фактическа обстановка сочи, че са налице материалните предпоставки, съставляващи хипотезата на приложената норма на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, поради което административният орган законосъобразно е упражнил правомощието си за налагане на гореописаната ЗППАМ. В нея изрично е посочено, за извършеното нарушение свидетелства съставения АУАН и не са налице несъгласуваност между описанието на фактическата обстановка по заповедта с тази, отразена в акта за установяване на административно нарушение. Като констативен акт, служещ да удостовери, че описаните в него факти са се случили така както са описани /материална доказателствена сила на свидетелстващ документ, издаден от длъжностно лице в кръга на правомощията му/ и използването му като доказателствено средство, е улесняващо, но не е задължително условие за издаване на заповед за принудителна административна мярка. Това е така, тъй като нарушение може да се установи и без АУАН – всеки административен орган може да установи нарушение, без да е повдигнато обвинение чрез АУАН в рамките на административно-наказателно производство. Нарушение може да е налице и при изтичане на сроковете за съставяне на АУАН по чл. 34 от ЗАНН, респ. нарушение може да се установи и в рамките на наказателно производство и т. н. Ето защо неиздаването на НП по процесното нарушение няма обуславящо значение спрямо законосъобразността на процесната ПАМ.

По делото нарушението, изведено от чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, се изразява в допускане от страна на собственика на МПС последното да се управлява от правоспособен водач. Възражението на пълномощника на оспорващата страна, че за едно и също деяние са издадени две отделни заповеди, е неоснователно. Процесната ЗППАМ от 30.07.2022г.е издадена на осн. чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП на М. Г. в качеството ѝ на собственик на лекия автомобил, управляван от правоспособен водач, в кориците на делото е приета и приложена и ЗППАМ №2602/30.07.022г./л.9/, която е издадена на осн. чл.171, т.2, б. „и“ от ЗДвП. Същата е ирелевантна в производството, тъй като не е предмет на настоящото дело и съдът не следва да я кредитира. За пълнота визираната в нея материалноправна норма, сочена като правно основание по издаването ѝ, е отменена / ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г./. От друга страна документът се явява анулиран от съставилия го административен орган, за което свидетелства както цялостното му зачеркване, така и липсата на информация за същия в представената справка картон на водача /л.16-18/.

Ето защо съдът приема, че оспорващата страна е осъществила фактическия състав на

чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП /приложимата редакция на ДВ, бр. 2/2018 г., в сила от 03.01.2018 г. /, поради което наложената ПАМ е законосъобразна и съответства на материалноправната разпоредба на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП.

Съдът служебно констатира, че заповедта съответства и на целта на закона - чл. 146, т. 5 от АПК, като ПАМ е наложена, за да се обезпечи живота и здравето на всички членове на обществото, включително и на жалбоподателката и сина ѝ, от извършване на транспортно произшествие. Предполага се, че чрез временното прекратяване на регистрацията на ППС се предотвратява евентуалното извършване на бъдещи нарушения, т. е. управлението на ППС без притежаване на съответно свидетелство за управление.

Обобщавайки гореизложеното, съдът намира, че оспорената заповед е издадена при липса на отменителни основания по чл. 146 от АПК, което обуславя и отхвърляне на оспорването.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, III отд., 67 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.4 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-003832 от 30.07.2022 г., издадена от младши автоконтрольор към СДВР, отдел "Пътна полиция", с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, ѝ е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) – "прекратяване на регистрацията на ППС", за срок от 6 месеца, както и са отнети свидетелство за регистрация на моторно превозно средство №[ЕИК] и два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: